

We laten Briançon al vlug achter ons liggen. Het is er nogal druk. Volgende week komt de Ronde van Frankrijk hier aan en men is al volop bezig met de voorbereidingen.

We maken gebruik van de camping in Saint-Blaise. Nadat onze tentjes zijn opgesteld gaan we iets drinken in de verbruikerszaal van de camping. Er zijn twee Franse werkmannen bezig die een deur aan het afbeitsen zijn. Het is Henk al opgevallen dat een van die twee Fransen hem nogal nauwlettend in de gaten houdt. Plots richt een van de twee Fransen zich tot Henk en vraagt in perfect Nederlands of meneer soms uit de Veluwe komt. Henk zijn tanden vallen haast uit zijn mond van verbazing. Blijkt dat deze Fransman samen woont met een Nederlandse vriendin die ook uit de Veluwe komt. En schoonmoeder komt regelmatig op bezoek zodat hij wel Nederlands heeft moeten leren om met schoonmoeder te kunnen praten.

De Veluwe vriendin van de Fransman heeft een eigen zaak hier in de buurt. Ze ontwerpt websites en nog andere zaken die met computer te maken hebben. Henk heeft meerdere keren aan die Fransman gevraagd of hij echt wel een Fransman is en geen Nederlander. Zo goed was die man zijn uitspraak.

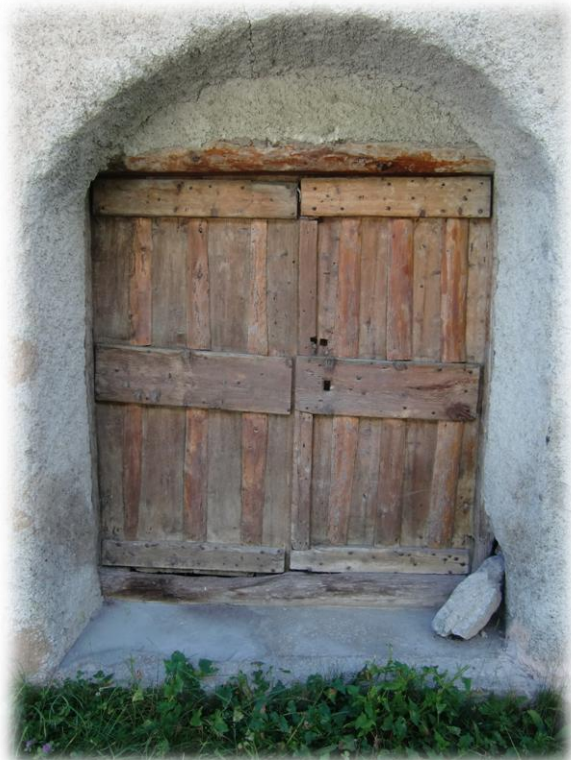
Dinsdag 3 juli 2012

- Van : Saint-Blaise 1.200 m
- Naar : Brunissard 1.900 m
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 1.400 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 7 uur

Vandaag blijven we wat langer op ons matje liggen want het is geen al te zware dag. We staan dan ook maar op om 06.00 uur en vertrekken om 06.45 uur. Gisteren is het de ganse dag droog gebleven en ook nu ziet het weer er terug goed uit.

Het is mij al meermaals opgevallen als Henk naar huis belt dat hij het altijd over die Polen heeft. Dat ze niet daar moeten zijn maar ginder moeten wezen. Ik weet wel dat hij met personeel werkt maar ik dacht dat het enkel Nederlands personeel was. Ik stel hem dan ook de vraag. Blijkt dat het niet om Polen gaat maar om “polen”, houten palen.....

Hallo Gerda. Ik e nie veel tit. Ik wil beuven zin voor de “kopperen ploet” * er is.

*Veluws voor “koper plaat” wat Hollands is voor “zon”.

Het is aangenaam stappen. De zon schijnt maar het is niet te warm. Ik schat de temperatuur rond de 25°C. We komen nu ook meer en meer marmotten tegen. We horen ze nu niet alleen maar we zien ze ook af en toe.

Henk heeft totaal geen last meer van de hoogte. We doen de beklimming naar de Col des Ayes (2.477 m) en ik moet serieus mijn tenen uitkuisen om hem tijdens de klim te kunnen bijhouden.

We beginnen aan een lange, maar terug, gemakkelijke afdaling naar Brunissard waar we terug gebruik kunnen maken van een camping.

In Brunissard zijn verschillende restaurants maar wij hebben hier de “menu du jour” gegeten. Het eten is er lekker met veel groenten en alles vers en op artisanale wijze klaar gemaakt. Dit is zeker een aanrader voor wie in de buurt iets wilt gaan eten.

Wat uitrusten op de bank in de schaduw want in de tent is het te warm.

Woensdag 4 juli 2012

- Van : Brunissard 1.900 m
- Naar : Ceilac 1.700 m
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 1.400 m
- Dalen : 1.600 m
- Duur : 10 uur

Om 05.00 uur loopt onze wekker af en om 05.45 uur zijn we al op pad. Het is vrij vroeg en er is nog wat ochtendschemer maar we hebben vandaag dan ook een zware dag voor de boeg.

De lucht is helblauw maar het zijn aangename temperaturen om te stappen. We hebben ook elk een goede nachtrust achter de rug. We zien terug weinig of geen mensen op ons pad. Reeds kort na vertrek zien we wel een vos in de verte.

We komen in het gehuchtje “La Chalp” (1.685 m) en vullen hier onze flessen met water. Overall waar we water kunnen bijvullen doen we dit. We gieten dan eerst het oude water uit zodat we steeds lekker fris water hebben.

Het is een steile en moeilijke afdaling door het bos naar het “Chateau-Queyras” (1.350 m).

Met een voertuig is dit plaatsje enkel bereikbaar via de Col d'Izoard, via de Combe du Queyras of via de Col d'Angel (vanuit Italië). Volgens de geschiedenisboekjes zou Hannibal hier met zijn olifanten de Alpen zijn overgestoken.

Veel voorkomende dieren in dit natuurpark (Parc Naturel Régional du Queyras) zijn de wolf, de adelaar, de gems, de steenbok, diverse kleine slangen en vooral de Alpenmarmot.

We gaan over de brug van de Guil. Deze mondt uit in de Durance die we al eerder over gestoken hebben. De Durance is 320 km lang en heeft zijn bron nabij Briançon. Ze mondt uit in de Rhône enkele kilometers ten zuiden van Avignon.

Net over de brug komen we terug de twee Zwitserse dames tegen. Rechts is Verena en links is Irma. Het zijn jeugdvriendinnen. Irma woont echter al 20 jaar in San Francisco (California) maar is nu voor enkele maanden in Europa om de Alpen te doorkruisen via de GR 5.

Op dit traject toch tamelijk veel wandelaars in beide richtingen. Het valt ons ook op dat het vooral Italianen zijn die op pad zijn.

We beginnen aan de beklimming naar de Col Fromage (2.308 m). Mooie vergezichten strelen ons oog. Marmotten zien we hier in overvloed. Gemzen of steenbokken hebben we echter nog niet gezien.

Het is middag als we op de Col Fromage toekomen. Er is veel volk op de col om te picknicken. Wijzelf besluiten om niet te lang op de col de blijven maar om verder te trekken en straks proberen om in het dorp nog een dagschotel te versieren.

Er zitten 🎵 twee marmotten in
mijn 🎵 ouwe jas 🎵 en die twee
marmotten 🎵 wonen er pas 🎵

Na de Col Fromage is het een lange maar gemakkelijke afdaling tot Ceillac. Ceillac is vooral bekend bij de watervalklimmers.

Ceillac is een klein wintersportgebied met slechts een tiental afdalingen. Het is er dus ook in de winter rustig. Het is een gezellig oud dorpje met sfeervolle steegjes.

Henk koopt hier in een van de vele winkeltjes een houten wandelstok. Dat doet Henk regelmatig. Hij gebruikt deze stok maar één tocht en hangt deze dan thuis bij zijn verzameling.

We kunnen terug gebruik maken van een camping. Er is een was- en droogautomaat aanwezig maar deze hebben we niet nodig. We hebben op de vorige camping al gebruik gemaakt van de was- en droogautomaat.

Donderdag 5 juli 2012

- Van : Ceilac 1.700 m
- Naar : Saint-Paul-Sur-Ubaye 1.600 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 1.400 m
- Duur : 12 uur

Henk is deze nacht wakker geworden van lawaai aan of in zijn voortent. Hij heeft de tent echter niet opengetrokken omdat hij dacht dat hij wel zou gedroomd hebben. Als hij 's morgens echter opstaat en zijn tent begint op te ruimen merkt hij dat de twee yoghurtpotjes die hij gisterenavond voor het slapen gaan had leeg gegeten, verdwenen zijn. Dit raadsel wordt vlug opgelost als we even later op onze wandeling een vos tegen komen.....

Omdat het terug een zware dag is zijn we om 05.00 uur opgestaan zodat we reeds om 05.45 uur op pad zijn. We kunnen dan ook nog net de zon zien opkomen.

Van in Ceillac begint de beklimming naar de Col Girardin (2.700 m). Het is de hoogste col die we op dit traject aan doen maar het is niet de hoogste col van de GR 5.

Door het bos is het een mooie beklimming langsheen een snel stromend riviertje. We merken enkele keren de vos op die vermoedelijk de lege yoghurtpotjes uit Henk zijn voortent gestolen heeft.

Het is een gebied met veel marmotten. Als we dicht bij de steen komen waar een marmot zit dan verschuilt deze marmot zich in een van zijn vele holen. We hebben echter juist die plaats uitgekozen om te ontbijten en even later komt de marmot terug te voorschijn. Deze duldt onze aanwezigheid en doet verder zijn ding.

Zie je de marmot achter Henk zijn brede rug? We hebben de marmot dichterbij ons willen lokken met het gooien van stukjes brood maar de marmot komt niet op het brood af.

Het gat in de oude jas van Henk is niet afkomstig van de marmotten die er hebben gewoond. Het is nog een souvenir van enkele jaren geleden van op de GR 7 in Spanje. Henk heeft toen zijn jas gedroogd bij een open haardvuur en de jas wat te dicht bij het vuur gehouden.

Als we lac des Prés-Soubeyrand (2.287 m) passeren horen we plots in de verte roepen. Het zijn de twee Zwitserse dames die naar ons wuiven. Ze hebben blijkbaar wild gekampeerd en zijn nog niet vertrokken. We wuiven eens terug en gaan niet tot bij hen want ze zitten te ver af van het pad.

